

necessitar v. tr. Tenir necessitat
 (d'algui o d'alguna cosa) No se'n pot prescindir
prescindir: ho necessita

necessitat f. Allò de qui hom no
 pot passar-se, no pot prescindir.
Tenir necessitat de treballar
per a viure. És una ~~gran~~ necessi-
tat ineludible. Articles de primera
necessitat. fer de la necessitat
vivent, donar-se el mèrit de fer
 voluntariosament el que hom fa
 per força | de necessitat loc. adv.,
 necessàriament || Mancausa

7 ha de fer